

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Forslagets baggrund

Lovforslaget hviler på et forslag fra landsbykontaktudvalget under planstyrelsen. Udvalget er nedsat af miljøministeren den 21. november 1983. Det består af repræsentanter fra en række ministerier, styrelser, interesseorganisationer samt de kommunale organisationer. Landsbykontaktudvalget virker som et statsligt kontaktforum for landsbysamfundenes problemer og et forum for overvejelser om initiativer til løsning af disse.

Den igangværende strukturændring inden for landbruget vil efter planstyrelsens opfattelse sandsynligvis bevirke, at antallet af landbrug falder, samtidig med at de enkelte brug bliver større og mere specialiserede. Udviklingen kan medføre, at der om 15–20 år kun er 70.000–80.000 brug mod ca. 114.000 i dag.

Denne udvikling vil medføre, at landbrugsbeskæftigelsen i landsbyerne vil falde og at antallet af overflødiggjorte landbrugsbygninger i og omkring landsbyerne vil stige.

Der er i landsbykontaktudvalget enighed om, at det er af afgørende betydning for opretholdelsen af landsbyerne som levedygtige lokalsamfund, at der fortsat er arbejdspladser i landsbyen eller i nærheden af denne. Udvalget har derfor overvejet om etableringen af håndværksvirksomheder og mindre industrivirksomheder i overflødiggjorte landbrugsbygninger kan lattes ved at foretage ændringer i by- og landzoneloven.

I henhold til den gældende by- og landzonelov kræves zonetilladelse, såfremt bygninger, der ikke længere er nødvendige for driften af en landbrugs-ejendom, ønskes anvendt til anden erhvervmæssig virksomhed. Efter lovens § 8, stk. 2 skal tilladelse til sådan virksomhed meddeles, medmindre virksomheden skønnes at ville få et sådant omfang eller en sådan karakter, at dens udøvelse vil være i afgørende modstrid med de hensyn, loven tilsigter at varetage.

Efter de gældende regler om klage i zoneloven kan zonemyndighedens afgørelse inden for en frist

af 4 uger indbringes for miljøankenævnet af ansøgeren, af en klageberettiget trediemand og af amtsrådet (hovedstadsrådet), henholdsvis kommunalbestyrelsen.

Til klagen er knyttet en umiddelbar opsættende virkning over en meddelt tilladelse. Klageordningen indebærer derfor, at en ansøger, der har fået en tilladelse til f.eks. at etablere en mindre virksomhed i en overflødiggjort landbrugsbygning, ikke kan udnytte tilladelsen før udløbet af klagefristen. Er der indgivet klage kan tilladelsen imidlertid først udnyttes, når miljøankenævnet har truffet en afgørelse, og denne afgørelse opretholder tilladelsen.

Denne opsættende virkning vil kunne være udgiftskrævende for ansøgeren og vil ofte kunne forhale en ønsket etablering unødigt.

Landsbykontaktudvalget har overvejet dette spørgsmål, og der er i udvalget enighed om at foreslå zonelovens klageordning ophævet i landzone-lokalplanområder, hvor kommunalbestyrelsen er zonelovsmyndighed.

Dette indebærer, at kommunalbestyrelsens afgørelse som zonelovsmyndighed bliver endelig. Dvs., at kommunalbestyrelsens afgørelse ikke kan påklages til miljøankenævnet. Det gælder både, når afgørelsen er en tilladelse, og når den er et afslag. Hvis afgørelsen vedrører retlige spørgsmål i forhold til lokalplanlægningen, vil der dog stadig være en mulighed for at indbringe dette spørgsmål for planstyrelsen efter kommuneplanlovens § 48, stk. 1. Denne bestemmelse fastsætter ingen klagefrist, og klagen har ikke umiddelbart opsættende virkning.

Forslaget om ændring af by- og landzoneloven indebærer, at en ansøger, der har fået zonetilladelse, hurtigere vil kunne igangsætte et påtænkt byggeri.

Lokalplanen fastlægger, hvor og i hvilket omfang der må udstykkes og bebygges og til hvilke formål. De zonetilladelser, som meddeles af kommunalbestyrelserne i landzone-lokalplanlagte områder, skal være i overensstemmelse med lokalplanen